

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/142/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915202794
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:7915202794.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zast. JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Na vršku 12, 811 01 Bratislava, IČO: 31 819 702 proti žalovaným: 1. X. N., S.. XX.X.XXXX, M. S. A. XXX, XXX XX S. A., 2. X. U., S.. XX.X.XXXX, M. V.. X. X. XX/XX, XXX XX W. S. N., adresa na doručovanie: J. XXX, XXX XX W. S. N., o zaplatenie sumy 1.637,80 s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.181,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.181,80 eur od 06. 02. 2014 do zaplatenia, a to všetko im povoľuje uhradiť v mesačných splátkach po 50,- eur splatných vždy každého 30-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám navrhovateľa, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 84,84 eur a trovy právneho zastúpenia žalobcu v sume 43,43 eur na účet právneho zástupcu žalobcu, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 1.637,80 eur, úrok z omeškania vo výške 5,25% p.a. zo sumy 1.637,80 eur od 6.2.2014 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 15,40,- eur a náhradu trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanými uzatvoril dňa 26.7.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 520131580 na čiastku 1200,- eur, za odplatu vo výške 456,- eur. Zmluvou sa žalovaní zaviazali celkovú čiastku vo výške 1656 eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to prvých 3 mesačných splátkach vo výške 6,- eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 163,80 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Žalovaní do dňa spísania žaloby uhradili sumu 18,20 eur, pričom posledná suma vo výške 13,- eur bola uhradená dňa 5.8.2013. Vzhľadom na to, že žalovaní neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca im oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V Predžalobnej upomienke zo dňa 8.1.2014 žalobca upozornil žalovaných na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 4.4.2014 žalobca oznámil žalovaným, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 5. 2.2014. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere žalobca neeviduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu

vypracovania návrhu na vydanie platobného rozkazu činí dlžná čiastka 1 637,80 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 1 656,00 eur a čiastkou vo výške 18,20 eur, ktorá bola uhradená žalovanými (1 656,00 eur - 18,20 eur = 1637,80 eur).

Ďalej uviedol, že v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa žalovaní zaviazali uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,30% z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa žalovaní dostali do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je vo výške 1 200,00 eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 39,60 eur (t. j. 3,30% z 1 200,00 eur = 39,60 eur). Vzhľadom na uvedené sú žalovaní podľa zmluvy povinní uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 39,60 eur za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. V zmysle § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. si žalobca uplatňuje úhradu zmluvnej pokuty až do dosiahnutia maximálnej prípustnej hranice určenej v citovanom Nariadení vlády, t.j. do dosiahnutia výšky poskytnutých finančných prostriedkov, pričom výška sankcií za omeškanie nesmie presiahnuť maximálnu výšku v zmysle § 3a ods. 1 tohto Nariadenia. Po dosiahnutí tejto výšky si žalobca uplatňuje úhradu zákonného úroku z omeškania v zmysle § 3a ods. 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Žalovaná v 1. rade uviedla, že uznáva uplatnenú pohľadávku žalobcu, pokiaľ sa týka výšky, ťažko sa jej vyjadrovať, pretože nemá dôkazy o tom, koľko presne uhradila, keďže jej boli zobraté karty. Vzhľadom k výške uplatnenej pohľadávky, svojim majetkovým pomerom žiada povoliť uhradiť uplatnenú pohľadávku v 50-eurových mesačných splátkach.

Žalovaná v 2. rade uviedla, že uznáva uplatnenú pohľadávku, avšak keďže už má povolené splátky v sume 25 eur v inej veci, taktiež navrhuje, aby bola zaviazaná uhradiť uplatnenú pohľadávku najviac v 25-eurových mesačných splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami -zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predžalobnými upomienkami zo dňa 8.1.2014, oznámeniami o zosplatnení záväzku zo dňa 4.4.2014, písomným podaním žalobcu zo dňa 26.5.2015, výsluchom žalovaných a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca ako veriteľ a žalovaná v 1. rade ako dlžník a žalovaná v 2. rade ako spoludlžník uzavreli dňa 26.7.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej im veriteľ poskytol bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 1200 eur, za celkový úrok vo výške 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 14% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. V zmysle bodu I. zmluvy za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa bodu II zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaní sa zaviazali uhradiť veriteľovi istinu vo výške 1200 eur, odplatu vo výške 456 eur, pričom celkovo mali uhradiť 1656 eur. Ďalej v zmysle bodu II. zmluvy sa žalovaní zaviazali uhradiť veriteľovu úver riadne a včas vrátane odplaty v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 6 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 163,80 eur, pričom prvá splátka je splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z. je ku dňu podpisu tejto zmluvy pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 48,52.

V zmysle ďalších dojednaní neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky, ktoré tvoria prílohu zmluvy a na základe dôkladného oboznámenia sa pred podpisom zmluvy sú obom zmluvným stranám známe v čase podpisu zmluvy, čo potvrdzujú svojim podpisom na tejto zmluve.

Podľa bodu 1 Obchodných podmienok, veriteľ má právo žiadať od dlžníka vrátenia celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške. Právo žiadať vrátenie dlžnej sumy v plnom rozsahu zo strany veriteľa nastáva aj vtedy, ak sa veriteľ dozvie, že úver bol poskytnutý na základe nepravdivých alebo hrubo skreslených údajov zo strany dlžníka/ spoludlžníka alebo, že boli podstatné údaje zamlčané. V obidvoch prípadoch má veriteľ právo požadovať zaplatenie celej istiny, odplaty, zmluvných pokút. RPMN činí pri splatnosti úveru na 7 mesiacov 66,19%, 13 mesiacov 67,70 %.

Podľa bodu 3 Obchodných podmienok, zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.

Žalobca listami zo dňa 8.1.2014 označenými ako predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy, vyzval žalované k úhrade sumy 982,60 eur v lehote do 5 dní od obdržania tejto výzvy, zároveň žalované upozornil, že v prípade ak nevykonajú bezodkladnú úhradu dlhu, žalobca si uplatní svoje právo a po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle §53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči nim uplatnené všetky zmluvne dojednané sankcie.

Oznámeniami o zosplatnení záväzku zo dňa 4.4.2014 žalobca oznámil žalovaným, že záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol v súlade so zmluvnými podmienkami ku dňu 5.2.2014 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Zároveň vyzval žalované k bezodkladnej úhrade dlhu v celkovej dlžnej čiastke 1957,00 eur, pozostávajúceho z istiny, vrátane úroku a zmluvnej odmeny vo výške 1637,80 eur so zmluvnej pokuty vo výške 3,3% z istiny za každý začatý mesiac omeškania, t.j. celkovo 79,200 eur a náhrady účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20% z úveru, t.j. 240 eur.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 26.5.2015 uviedol, že jednotlivé splátky pozostávajú: pri splátkach 1. - 3. z istiny vo výške 4,35 eur, z úroku vo výške 0,87 eur a z odmeny vo výške 0,78 eur, t.j. spolu 6,- eur. Splátka 4. - 13. pozostáva z istiny vo výške 118,70 eur, z úroku vo výške 23,74 eur a z odmeny vo výške 21,36 eur, t. j. spolu 163,80 eur, priam celkový úrok bol zmluvnými stranami dohodnutý v sadzbe 20% z poskytnutej istiny a odmena v sadzbe 18% z poskytnutej istiny. Účastníci zmluvného vzťahu si dohodli v bode 1. celkovú úrokovú sadzbu vo výške 20% z istiny poskytnutého úveru, čo žalobca považuje za primeranú sadzbu v nebankovom sektore, nakoľko je tu zvýšené finančné riziko. Žalovaní celkovo uhradili sumu 13,25 eur na istinu, 2,61 eur na úrok a 2,34 eur na odmenu, t. j. spolu 18,20 eur, preto im ostáva uhradiť 1.186,75 eur na istine, 237,39 eur na zmluvnom úroku a 213,66 eur na odmene, t. j. spolu 1.637,80 eur. K výzve súdu na predloženie výpisu z účtu, resp. dokladov o vykonaných úhradách, žalobca uviedol, že k úhradám prichádzalo výlučne pri osobnom stretnutí medzi obchodným zástupcom a klientom. Po vzájomnej dohode sa zmluvné strany dohodli, že žalobca povedie u dlžníka záznamy o úhradách v Splátkovom kalendári. Obchodný zástupca pri osobnej návšteve potvrdí preberanie finančnej čiastky svojim podpisom s vyznačeným dátumom dňa prebratia tejto čiastky v splátkovom kalendári. Dlžník sa v rámci dohody o splátkovom kalendári zaviazal na uschovanie predmetného záznamu o úhradách po celú dobu trvania záväzku a že do tohto záznamu nebude uskutočňovať žiadne zmeny a doplnky. Predmetné dokumenty, na ktorých doplnenie bol žalobca vyzvaný, sa nachádzajú v zmysle dohody účastníkov zakotvenej v bode 8 Obchodných podmienok u dlžníka, teda dlžníkovi obchodný zástupca žalobcu potvrdzuje prevzatie úhrady svojim popisom, čo žalobca považuje za rozhodujúce, aby sa dlžník mal možnosť preukázať v prípade kontroly obchodného zástupcu žalobcu podľa vnútorných smerníc spoločnosti, že vykonal úhrady obchodnému zástupcovi. Obchodný zástupca po vykonaní úhrady ju zaznamenáva do informačného systému žalobcu. Žalobca zdôrazňuje, že všetky úhrady boli vykonané pri osobnom stretnutí žalovaného a obchodného zástupcu, čiže ostatné dokumenty, ktoré by potvrdzovali čiastočnú úhradu dlhu žalovaného sú zaznamenané v Splátkovom kalendári, ktorý sa zaviazal uschovať dlžník.

Žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi uviedla, že poberá mesačne 380 eur. Býva v rodinnom dome, jej manžel pracuje v zahraničí, prispieva jej však iba výživným 165 eur. Má vyživovaciu povinnosť k dvom deťom. Za elektrinu platí mesačne preddavkové 186 eur, za vodu 59 eur, platí domovú daň ako aj za odpad okolo 30 eur.

Žalovaná v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že poberá dôchodok vo výške 310 eur, jej manžel 390 eur, bývajú v byte, za ktorý spolu platia poplatky v sume 300 eur. Žalovaná má cukrovku, v súvislosti s čím má zvýšené náklady. Vyživovaciu povinnosť nemá.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 a ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako a veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkom a spoludlžníkom došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z..

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje.

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú uvedené náležitosti, ktoré musí obsahovať, okrem iného pod bodom j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Bod 1 Obchodných podmienok, ktoré sú žalovanými podpísané obsahuje údaj o RPMN pri splatnosti úveru na 7 mesiacov vo výške 66,19%, na 13 mesiacov vo výške 67,70%, pričom sa nejedná o ročnú percentuálnu mieru nákladov, ale o mieru nákladov za 7, resp. 13 mesiacov, teda za obdobie poskytnutia úveru. Z týchto dôvodov súd uvedený úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z..

Ďalšia obligatórna náležitosť, vyžadovaná v § 9 ods. 2 písm. i) uvedeného zákona je úroková sadzba spotrebiteľského úveru. V článku I. úverovej zmluvy, je uvedený celkový úrok vo výške 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a zároveň odmena vo výške 18% z istiny. Takéto dojednanie

úrokovej sadzby je možné považovať iba za celkovú odmenu, ktorú je spotrebiteľ povinný uhradiť za celé obdobie poskytnutia úveru. Nejedná sa tak o ročnú úrokovú sadzbu. Úroková sadzba spotrebiteľského úveru, musí byť dojednaná jasným, zrozumiteľným a presným spôsobom, neumožňujúcim špekulácie o jej výške, čo uvedené zmluvné dojednanie nespĺňa. Úroková sadzba spotrebiteľského úveru môže byť dojednaná ako pevná alebo aj pohyblivá. Potom je potrebné, v zmysle uvedenej právnej úpravy, dojednať podmienky, upravujúce uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby naviazaná, a najmä časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny (§ 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch). Dojednanie o úroku a odmene z istiny úveru v čl. I. zmluvy, vyššie uvedené kritéria nespĺňa. Priemerne informovanému spotrebiteľovi nemohlo byť pred vstupom do právneho vzťahu zrejmé, za aký úrok si peniaze požičiava.

Pokiaľ sa týka nároku na zmluvnú pokutu, tak súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

Súd zamietol i návrh v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 158,40 eur za každý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom február 2014 až máj 2014 vo výške 39,60 eur za 4 mesiace s poukazom na skutočnosť, že táto zmluvná pokuta je uvedená len v obchodných podmienkach na zadnej časti zmluvy o úvere. Je nesporné, že nárok žalobcu, ktorý si uplatňuje v zmysle všeobecných zmluvných podmienok nebol v zmluve individuálne dohodnutý. Súd preto považoval dojednanie v článku 3. Obchodných podmienok, ktoré zaväzuje dlžníkov zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške mesačného poplatku za správu úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia istiny za neprijateľnú zmluvnú podmienku

Súd aj v prípade individuálneho dojednania nárok na zmluvnú pokutu považuje za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navyšuje dlžnú sumu o 3,3% z istiny mesačne, čo predstavuje sumu 39,60 eur mesačne, teda celkovo ide o sumu 475,20 eur ročne. Zmluvná pokuta je splatná, ak sa spotrebiteľ dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky úveru. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 39,60 eur mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému zaťaženiu spotrebiteľa v neprospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 3,3 % mesačne je v prepočte na rok až vo výške 39,60 % (3,3 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 39,60 % z celej istiny ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia.

Okrem vyššie uvedené súd poukazuje, že v danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie úroku z úveru vo forme odplaty a nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle zmluvných dojednaní, ktoré boli viacerými rozhodnutia súdov vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 27C/160/2014 zo dňa 23.10.2014, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 6C/410/2014 zo dňa 9.10.2014).

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

Na základe vyššie uvedené je súd toho názoru, že nárok žalobcu na zaplatenie odplaty za úver pozostávajúcej z odmeny a zmluvného úroku a na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný.

Podľa ustanovenia § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných

obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

Aj s ohľadom na vyššie uvedené je nárok uplatnený žalobcom z titulu úrokov z úveru nedôvodný, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom.

Súd sa zaoberal aj výškou v zmluve dohodnutého úroku v sadzbe 20% a odmeny pri sadzbe 18%. Súd takto dojednanú odplatu za úver v spolu vo výške 38% z istiny za obdobie 13 mesiacov prepočítal na obdobie jedného roka. Ročná úroková sadzba tak bola dohodnutá vo výške 35% (výpočet $38\%:13\text{mesiacov} \times 12\text{mesiacov}=35\%$). Pri výške celkovej odplaty 456 eur, predstavuje ročná odplata 420,92 eur (výpočet $456:13 \times 12=420,92$ eur). Ročná úroková sadzba pri takto dohodnutej odplate predstavuje 35,08% (výpočet: $420,92\text{ eur} \times 100:1200\text{ eur}=35,08\%$).

Súd sa ďalej zaoberal výškou takto dohodnutého úroku z úveru pri sadzbe 35% ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov (13 splátok) v júl 2013 činil úrok 12,99% p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté

úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 269,44% z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 169,44% prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

Predmetný úver bol žalovaným poskytnutý za odplatu 456 eur, ktorá zahŕňa odmenu ako aj dohodnutý úrok. Na základe týchto skutočností súd zaviazal žalované v 1. a 2. rade zaplatiť sumu 1.181,80 eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 1200 eur a sumou úhrady vykonanou žalovanými v sume 18,20 eur.

Keďže žalované sa s plnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania, súd ich zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne, ktorá výška je v súlade v citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády (5% + 0,25 %) a to zo sumy 1181,80 eur za obdobie od 6.2.2014 do zaplatenia dlžnej sumy, teda odo dňa nasledujúceho po zosplatnení celého úveru a vo zvyšnej časti uplatneného nároku na úrok z omeškania žalobu zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na sociálnu situáciu žalovaných, keďže žalovaná v 1. rade poberá mesačne 380 eur a má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom a žalovaná v 2. rade poberá dôchodok vo výške 310 eur, pričom má zvýšené náklady v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom, súd povolil žalovaným uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť jeho trovy odporca.

Pretože žalobca zobral žalobu čiastočne späť, pričom dôvody spät'vzatia neuviedol, zavinil tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť v tejto časti zastavené. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Vzhľadom na vyššie cit. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, má ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 1637,80 eur bolo žalobcovi priznaných 1181,80 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 72,16% a po odpočítaní úspechu žalovaných 27,84% mu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 44,32%.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 71,37 eur.

Žalobcovi tak vznikol nárok na odmenu za dva úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 142,74 eur a na režijný paušál za 2 úkony v roku 2015 po 8,39 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 159,52 eur.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu.

Keďže právny zástupca je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa jeho odmena o sumu 31,90 eur (o 20 %,) čo spolu činí 191,42 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 44,32%, čo predstavuje sumu 84,84 eur (44,32% zo sumy 191,42 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok za návrh v sume 98 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v sume 43,43 eur (44,32% zo sumy 98 eur).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.